

balancen og denne godkjendes af Indenrigsministeren, bortfalder Standsningen, i modsat Fald bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling. Erkjender Bestyrelsen derimod ikke Underbalancen, maa Sparekassenspektøren forelægge Sagen for det i § 6 omhandlede Raad, der da endelig afgjør, om Sparekassen kan fortsætte, eller om den skal gives under Konkursbehandling. Gaar Kjendelsen i den sidstnævnte Retning, vil Bestyrelsen dog endnu kunne undgaa Konkursen ved at stille Sikkerhed som ovenfor nævnt.

Saa vel i de heromhandlede Tilfælde, som hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gjennem Justitsministeren anordne Voets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere tilfælde.

Saa snart en Sparekasses Bestyrelse bliver vidende om den i nærværende Paragraf omhandlede Underbalance, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underbalancen fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gjøre Indberetning derom til Sparekassenspektøren.

§ 9.

Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt Intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud, eller om hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Kassen's hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnlig Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overskudet bliver at anvende.

§ 10.

De i Lov om Firmaer m. m. af 23de Januar 1862 indeholdte Bestemmelser om anonyme Selskaber og Foreninger skulle ogsaa gjælde med Hensyn til Sparekasser.

§ 11.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Beglomsætning. Slige Pengeinstitutter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved iøvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassens vilkaar opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen er tilfagt Sparekasser.

Herfra gjøres dog Undtagelse for de nu bestaaende Institutter af den nævnte Art, der i Genhold til den hidtil gjældende Lovgivning tillige drive Sparekassens virksomhed. Naar disse Institutter maatte ønske at fortsætte den nævnte Forretning af Bank- og Sparekassens virksomhed under de

i nærværende Lov giivne Forskrifter, skal dette kunne tilstedes dem saavel for Hovedinstituttet som for de fra dette alt oprettede Filialer, uden at de derved miste de hidtil nydte Begunstigelser. De paagjældende Institutter have i saa Fald inden 3 Maanedes fra denne Lovs Krafttræden for Indenrigsministeren at anmelde, at de agte at fortsætte deres Virksomhed i Overensstemmelse med nærværende Lov, og Indenrigsministeren skal da være bemyndiget til for 10 Aar ad Gangen at forlænge de det vedkommende Institut nu indrømmede Begunstigelser tilligemed Retten til at føre Navn af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forlængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagjældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Dieblisset følger af Institutets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de omspurgte Institutter saadanne Lempelser i Lovens Forskrifter, som paa Grund af Institutets særlige Forhold maatte være nødvendige, for at samme uden Afbrydelse kan fortsætte sin hidtil førte Virksomhed.

§ 12.

Undlader nogen Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der ere foreskrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov, eller som følge af Decisionens Kjendelser, skal Indenrigsministeren efter Sparekassenspektørens Indstilling kunne paalægge de Forsømmelige under en daglig eller ugentlig Mulkt at opfylde deres Pligt. De saaledes kjendte Mulfter inddrives ved Udpantning og kunne ikke af Bestyrelsen skrives Sparekassen til Laast.

Ligesom Sparekassernes Bestyrere ere undergivne Ansvar til Straf og Erstatning efter Lovgivningens almindelige Regler for Lab, som de paaføre Kassen eller Indskyderne med Forsæt eller ved pligtstridig Forsømmelse, saaledes ville de navnlig i Tilfælde af Sparekassens Fallit være undergivne Ansvar efter Straffelovens § 262 for Uordener af den, der nævnte Art med Hensyn til Bogføring og Regnskabsaflæggelse. Undladelse af den i § 8 foreskrevne Indberetning straffes med Bøder

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1881.

Vedtages dette Lovforslag, bortfalder Lovforslagets øvrige Paragrafer, og Titlen affattes saaledes:

„Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser.“